

РЕШЕНИЕ

№ 375

гр. София, 23.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-Г в закрито заседание на двадесет и трети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мария Янк. Иванова Вранеску

Членове: Пламен Колев
Никола Чомпалов

като разглежда докладваното от Никола Чомпалов Въззивно гражданско дело № 20211100510256 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.463 ал.1 ГПК. СГС е сезиран с жалба от С.О., която е присъединен по право възискател в изпълнението, срещу разпределение от 09.07.2021 г. на ЧСИ М.М. по изп.дело N 20147860400670. Сочи се от жалбоподателя, че обжалваното разпределение е незаконосъобразно в частта, с която в негова полза не е отредена сума за погасяване на вземането му данък за недвижим имот за 2021 г. и за такса битови отпадъци, а към момента на изготвянето съдебният изпълнител е следвало да вземе предвид данъчното задължение за първото полугодие на 2021 г. с оглед нормата на чл.28 ал.1 ЗМДТ, както и задължението за такса за битови отпадъци, които са публични вземания по смисъла на чл.162 ал.2, т.1 и т.3 ДОПК и се ползват с привилегия по чл.136 ал.1, т.2 ЗЗД. Иска се да се отмени разпределението и жалбоподателят да бъде удовлетворен за ДНИ и ТБО.

Ответникът по жалбата „Ю.Б.“ АД, който е възискател в изпълнението, е подал възражения, с които оспорва жалбата с довода, че съдебният изпълнител е изпълнил задължението си по чл.458 ГПК и е уведомил жалбоподателя, но до датата на разпределението не е постъпило ново удостоверение по чл.191 ал.4 ДОПК. По отношение на задължението за такса за битови отпадъци се оспорва то да е се ползва с привилегия по чл.136 ал.1, т.2 ЗЗД.

НАП в качеството на възискател по изпълнението не е подал възражения.

„А.“ АД в качеството на длъжник по изпълнението не е подал възражения.

Съдебният изпълнител е изготвил мотиви, в които сочи, че в разпределението са включени сумите по удостоверение N 4789/09.06.2021 г., а други нейни вземания не са

включени, защото преди разпределението не е представил ново удостоверение по чл.191 ал.4 ДОПК.

Жалбата е подадена в срок /по пощата/ и е процесуално допустима, защото се атакува подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, поради което следва да се разгледа по същество.

По същество жалбата е неоснователна. На първо място следва да се спомене, че съдебният изпълнител съгласно изискванията на чл.458 ГПК е изпратил до С.О., която на основание чл.162 ал.2 ДОПК има качеството на присъединен вискател, съобщение за натрупаните публични вземания. Жалбоподателят е получил на 31.05.2021 г. съобщението на съдебния изпълнител и на 09.06.2021 г. е подал в табличен вид удостоверение /лист 2581/ за дължимите от длъжника данъци и такси. На 25.06.2021 г. жалбоподателят е получил съобщение N 6971/21.06.2021 г. /лист 2622/ за насроченото разпределение, но доколкото до изготвяне на разпределението не е подал друго удостоверение, съдът при решаване на спора следва да прецени единствено посочените в удостоверение вх.N 4789/09.06.2021 г. публични вземания.

В удостоверение вх.N 4789/09.06.2021 г., което се ползва с доказателствена сила по чл.191 ал.4 ДОПК, са включени вземания за „данък недвижим имот“ в размер на 1003,58 лв. и лихви от 310,88 лв., т.е общо 1344,46 лв. В този размер е включено и данъчното задължение за 2021 г. в размер на 121,94 лв.

Останалите включени в удостоверението публични вземания са за „такса битов отпадък“.

Видно е от процесното разпределение, че след удовлетворение на вземанията с привилегия по чл.136 ал.1, т.1 ЗЗД, срещу която част не е подадена жалба, за удовлетворение на публичните вземания на жалбоподателя С.О. е отредена сумата в размер на 1344,46 лв. - с привилегия по чл.136 ал.1, т.2 ЗЗД, а остатъкът в размер на 280 957,30 лв. е отреден за кредитора „Ю.Б.“ АД с привилегия по чл.136 ал.1, т.3 ЗЗД. След като с процесното разпределение в полза на жалбоподателя е отредена единствено сумата от 1344,46 лв. – за удовлетворяване на публичните вземания за „данък недвижим имот“, включително и за 2021 г., и за лихви, съдът приема, че вземането за такса „битов отпадък“ е останало неудовлетворено за сметка на вземането на вискателя „Ю.Б.“ АД, който в качеството на ипотечен кредитор се ползва с привилегия по чл.136 ал.1, т.3 ЗЗД.

Според съда правилно и законосъобразно вземането за жалбоподателя за такса „битов отпадък“ е изключено от разпределението, защото това вземане не се ползва с привилегия по чл.136 ал.1, т.2 ЗЗД. Вземането на общината за такса „битов отпадък“, макар и по силата

на чл. 162 ал. 2, т. 3 от ДОПК да има качеството на публично общинско вземане, няма характер на задължение за данък. Данъкът е публично държавно вземане, установено от закона, срещу което държавата /съответно общината при дължим местен данък/, не дължи насрещна престация.

Таксата „битов отпадък“ се дължи за една вече извършена от общината услуга, изразяваща се в събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битови отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места" - чл. 62 ЗМДТ. Тази такса по същество представлява заплащане цената на предоставена от съответната община услуга. Таксата се дължи за услуга, която няма връзка с имота, а само начинът ѝ на изчисляване се свързва с определен имот - чрез данъчната му оценка.

Нормата на чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД има за предмет задължение за данък, но не и задължение за такса, което се различава по характер от данъчното задължение. Местните данъци, които се ползват с привилегията по чл.136 ал.1, т.2 ЗЗД, са тези, които се събират се в полза на общинския бюджет - чл. 10, 44 и 52 ЗМДТ. Такса „битов отпадък“ няма характер на данъчно задължение, поради което не се ползва с привилегия по чл.136 ал.1, т.2 ЗЗД /решения на САС - № 810 от 09.04.2019 г. по в.ч.гр.д. № 653/2019 г., № 1896 от 25.07.2019 г. по в.ч.гр.д. № 3654/2019 г., № 2115 от 23.08.2019 г. по в.ч.гр.д. № 2487/2019 г., № 2216 от 07.10.2019 г. по в.ч.гр.д. № 4707/2019 г., № 438 от 22.02.2018 по в.гр.д. № 507/2018 г. /.

Вземането за такса "битов отпадък" по ЗМДТ не е привилегировано вземане по чл.136 ал.1, т.2 ЗЗД, а вземане по чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД. По отношение на вземането за такса „битов отпадък“ Общината има качеството на хирографарен кредитор, който не се ползва с привилегия, поради което правилно и законосъобразно за това вземане не е отредена сума. Вискателят „Ю.Б.“ АД в качеството на ипотекарен кредитор се ползва с привилегия по чл.136 ал.1, т.3 ЗЗД, а след неговото удовлетворение не остава остатък за вземането на Общината за такса „битов отпадък“.

С оглед на изложеното съдът намира, че жалбата следва да се остави без уважение.

Мотивиран съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на С.О. срещу разпределение от 09.07.2021 г. на ЧСИ М.М. по изп.дело N 20147860400670.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____